

Bendrystės medis Vokietijoje

Vaida Stravinskienė

Kaišiadorių r. Žaslių pagrindinės mokyklos specialioji pedagogė, logopedė

Nenumaldomai greitai ritasi laiko ratas: čia dar žiemos pusnys ir kalėdinių lempučių margumynas, čia jau gaivūs pavasario vėjai vėl kviečia kelti sparnus į svečių šalį. Šį kartą Žaslių pagrindinės mokyklos mokiniai ir pedagogai vykdydami projekto Erasmus+ KA2 „REnewable Sustainable CUltural Enterprise in Europe“ veiklas, lankėsi Vokietijoje. Kovo 4-tąją dieną į pažintinę – edukacinę kelionę išvyko projekto koordinatore ir pradinių klasių mokytoja Odilija Juzukonienė, direktorė Asta Malakauskienė, kūno kultūros mokytojas Nauris Gumbrevičius ir mokiniai: Eitvilė Budrytė, Raminta Leonavičiūtė, Akvilė Mockapetrytė, Gabrielė Kliukaitė, Erika Kuricaitė, Arminas Sakalauskas, Vytautas Graželis.

Kovo 5-tosios dienos pavakarę keliauninkai atvyko į Kelną. Nors po ilgokos kelionės autobusu visi buvo šiek tiek pavargę, vis tik negalėjo atsispirti Kelno katedros didybei. Daiktus palikę viešbutyje visi ėjo ramybės pasisemti į, turbūt, vieną iš didžiausių žmonių sukurtą šedevrą.

Ne mažiau jaudinantis rytmetis laukė kovo 6-ąją dieną. Septynių valstybių atstovai skubėjo į iškilmingą susitikimo atidarymą St. Stephanus mokykloje. Vėl girdėjosi vokiškas, austriškas, itališkas, ispaniškas, slovakiškas, angliškas ir, žinoma, lietuviškas šurmulyš. Atrodė, kad nei atstumai tarp šalių, nei kalbos skirtumai negali trukdyti draugauti, bendrauti, dalintis patirtimi. Šventės metu visų šalių atstovams buvo įteikti sertifikatai, liudijantys, kad Vokietijoje yra pasodintas kiekvieno vardinis medis. Vėliau, prisimenant projekto ekologiskumo temą, dalyviai vyko į „Gertrudenhof“ ūkį. Ten auginamos gėlės, daržovės, vaisiai, laikomi gyvuliai. Mokiniai ir mokytojai ėjo į laukus, stebėjo ir klausėsi pasakojimų apie įvairių augalų auginimo, realizavimo subtilybes. Vaikai sužinojo, kaip atrenkamos daržovės ir vaisiai prekybai, o kur dedami nestandartiniai produktai. Patys spaudė ir ragavo obuolių sultis, rinko tinkamas kepimui žarijose bulves. Ne tik augalų įvairovė įdomus šis ūkis. Jame laikomos lamos, ožkos, jaučiai. Vaikai juos šėrė, sužinojo priežiūros ypatumus. Šis ūkis inicijuoja dar vieną labai prasmingą veiklą – tai „Pasidalinimo svetainė“. Joje galima sužinoti kas kur geriausiai užderėjo. Taip ūkininkai gali dalintis savo užaugintos produkcijos pertekliumi. Ne mažiau stebino aplink pasodintų ir žiemoti paliktų saulėgražų laukai. Pasirodo, saulėgražos vilioja bites! Diena „Gertrudenhof“ ūkyje baigėsi vakariene gryname ore. Smagiai spragsėjo ant žarijų kepamos bulvės, nosį kuteno varškės ir žalumynų padažo aromatas.

Kitą dieną visiems buvo siūloma vykti į „Panarbora“. Tai didžiuliai atsodinamų miškų masyvai. Ekskursijos metu projekto dalyviai sužinojo, kad Vokietijoje beveik nebėra natūraliai užaugančių medžių. Šis miškas taip pat kas 50 metų yra nukertamas, o iš paliktų kelmų vėl auginami atžalynai. Didžiulį išpūdį paliko keliavimas 24 metrų aukščio apžvalgos taku. Sustodami edukacinėse stotelėse vaikai sužinojo daug įdomių faktų apie šios vietovės augaliją ir gyvūniją. Kelyje laukė ir praktinės užduotys: dalyviai išmoko lauko sąlygomis gaminti kompasą, išmėgino jėgas orientaciniame žaidime miške.

Kovo 8-oji diena išpūdžius dalino „Odysseum“ mokslo ir technikos muziejuje. Kiekviena salė teikė vis kitos mokslo srities žinių. Vaikai galėjo atlikti fizikinius bandymus, aviacijos ir kosmoso salėje – išbandyti lėktuvo pilotavimą, pajusti nesvarumo būseną. Geografijos mėgėjai apžiūrėjo veikiančių ugnikalnių maketus, sekė vandens apykaitos rato vingius. Ši diena nebuvo skirta tik moksliniams tyrinėjimams. Papietavę visi skubėjo į „Ludwig“ modernaus meno

muziejų. Ten grožėjosi Pablo Picasso ir kitų žymių XX a. dailininkų darbais. Vakare pasidalinti įspūdžiais ir pavakarieniauti visų šalių dalyviai susirinko į „Peters Brauhaus“ restoraną Kelno senamiestyje.

Kovo 9-tąją dieną visi projekto dalyviai sugužėjo į St. Stephanus mokyklą. Ši diena buvo skirta darbėlių iš antrinių žaliavų gamybai. Vaikai buvo suskirstyti į grupes iš skirtingų šalių. Visa mokykla virto dirbtuvėmis. Ten mokytojai ir vaikai mokėsi sodinti alpinariumą elektros lemputėse arba plastikiniuose buteliuose, siūti rankines iš marškinėlių, gaminti raktų pakabukus iš medžiagos skiaučių. Neapseita ir be skanėstų gaminimo. Linksma ruošti ir skanu ragauti buvo Pesto padažą iš kaliaropių lapų, traškučius iš bulvių lupenų, smaližiauti sausainius iš trupinių ir šokolado likučių. Besidomintys fizika, autobuse – laboratorijoje galėjo stebėti, kaip vėjo energija verčiama į elektrą. Mėgstantys daržininkystę, sodino augalus lauko lysvėse. Kol vaikai ir pedagogai triūsė dirbtuvėse, mokytojų kambaryje vyko projekto koordinatorių susitikimas. Jame nutarta, kad kiekviena projekte dalyvaujanti mokykla parengs tris patiekalų receptus iš savo ūkyje užaugintų daržovių. Iki birželio 30-osios dienos šių mokyklos teritorijoje esančių gėlynų nuotraukas „Gražiausio gėlyno“ konkursui.

Štai ir netikėtai išaušo paskutinė viešnagės diena. Visų šalių dalyviai vėl suskubo į St. Stephanus mokyklą. Šį kartą svečiai pusryčiavo kartu su mokykloje besimokančiais vaikais. Po pusryčių visi draugiškai susirinko mokyklos fojė atsisveikinimui. Kaip mūsų grupė pradėjo viešnagę Vokietijoje Kelno katedros didybėje, taip ir prieš išvykstant dar kartą nusilenkė žmogaus rankomis sukurtam šedevrui. Šįkart aplankė trečios didžiausios pasaulyje katedros požemių lobynus.

Ši pažintinė – edukacinė kelionė dar kartą priminė miško svarbą gamtai ir jo trapumą, nesustabdomą mokslo progresą, mokė „vokiško“ taupumo, puoselėjo atsakomybės jausmą naudojant gamtos dovanas. Širdį džiugino savo rankomis pagaminti darbeliai, keliaujantys namo iš svečios šalies.

Kelionė į Vokietiją

7kl. mokinė Gabrielė Kliukaitė

Dalyvaudami projekte Erasmus+ KA2 kovo 4 d. išvykome į kelionę, važiuojame autobusu 19h. Kovo 5 d. atvykome į Vokietiją. Įsikūrėme viešbutyje Kelno mieste. Vėliau ėjome pasivaikščioti po Kelną, kuriame pamatėme gotikinio stiliaus katedrą. Buvome labai pavargę, todėl grįžę ėjome pailsėti.

Pirmą dieną papusryčiavę vykome į St. Stephanus mokyklą, kurioje vyko septynių šalių dalyvių prisistatymas. Jame mums įteikė sertifikatus liudijančius, kad Vokietijoje yra pasodinti mūsų vardiniai medžiai. Po prisistatymo vykome į fermą, kurioje sužinojau, kad iš nestandartinių vaisių ir daržovių dar galima daug ką padaryti. Mums parodė sudžiuvusių saulėgrąžų lauką. Jos vilioja bites. Po visos ekskursijos ėjome pavalgyti keptų bulvių ir dešrelių. Grįžę vakare ėjome pabendrauti su savo naujais draugais.

Antrą dieną papusryčiavę vykome į Panarborą. Tai yra medžių lajų takas, panašus yra ir Lietuvoje. Jis yra 24 m. aukščio. Sužinojau jog Vokietijoje nėra natūralių medžių. Papietavę ėjome pasivaikščioti po mišką ir sužinoti, kaip reikia elgtis su kompasais. Grįžę ėjome į didįjį Kelno prekybos centrą.

Trečią dieną papusryčiavę vykome į Odisseum. Tai yra gamtos mokslo tyrinėjimų muziejus. Aplankėme visus keturis skyrius. Ten buvo labai daug pramogų. Labiausiai patiko supynės, kuriuose pajauti kritimo jausmą kosmose. Po šio muziejaus ėjome papietauti su kitų šalių atstovais. Po visų veiklų mokytojos mums pasiūlė eiti į trečią didžiausią pasaulyje Liudviko meno galeriją, kurioje buvo ir Pablo Pikaso piešinių. Menas yra labai įdomus ir įmantrus, kai kur net ir nesuprantamas. Vakare ėjome į Peter Brauhaus restoraną, kuriame porcijos buvo neįveikiamos.

Ketvirtą dieną vykome į Stephanus mokyklą, kurioje iš kiekvienos šalies paėmė po kelis vaikus ir sudarė grupes. Mes turėjome daryti darbelius. Darbeliai buvo - rankinės iš marškinėlių, raktų pakabukai iš medžiagos ir vazonėliai iš buteliukų. Aš išmokau labiau ir geriau bendrauti su kitų šalių vaikais. Grįžę ėjome į romaninio stiliaus bažnyčią.

Paskutinę dieną vėl vykome į St. Stephanus mokyklą. Ten pietavome su St. Stephanus mokyklos mokiniais. Po to vyko atsisveikinimo renginys, kuriame vaišinomės. Vėliau ėjome į katedros požemius. Po pasivaikščiojimo po požemius ėjome į atsisveikinimo vakarėlį, kuriame atsisveikinome su kitų šalių vaikais. Per šią kelionę išmokau bendrauti su kitų šalių vaikais. Ilgai nepamiršiu kelionės į Vokietiją.

Kelionė į Vokietiją

7kl. mokinė Erika Kuricaitė

Dalyvaudami Erasmus+ KA2 projekte mes 5kl mokinė Eitvilė Budrytė, 6 kl mokinės Akvilė Mockapetrytė, Raminta Leonavičiūtė, 7kl mokiniai Erika Kuricaitė, Gabrielė Kliukaitė, Arminas Sakalauskas, 8 kl mokinys Vytautas Graželis, pradinių klasių mokytoja Odilija Juzukonienė, kūno kultūros mokytojas Nauris Gumbrevičius ir direktorė Asta Malakauskienė važiuojame į Vokietiją. Kovo 4 dieną 18:02 val. išvažiavome iš mokyklos kiemo. Kovo 5 dieną 13:00 val. apsistojome viešbutyje Hostel Köln. Palikę daiktus viešbutyje, išėjome apžiūrėti miesto. Jame išvydome gražią ir labai didelę Kelno katedrą. Grįže ėjome pailsėti ir laukti išausant kitos dienos.

Kovo 6 dieną važiuojame į St.Stephanus mokyklą, atvažiavę mes ją apžiūrėjome ir susipažinome su vienos klasės mokiniais. Apžiūrėję supratome, kad ji išties yra labai didelė ir graži. Tuomet susirinkę valgykloje gavome sertifikatus, kurie žymi jog Vokietijoje yra pasodinti medeliai su mūsų vardais. Po viso šito važiuojame į „Gertrudenhof“ fermą. Joje išvydome daug gyvūnų pvz: lamas, avis, šernus, ožkas ir dar daugiau. Gyvūnų buvo mielų ir nevisai mielų. Gidė mums pasakojo apie fermą ir jos atsiradimą, apie bulves ir netgi, kaip išspausti obuolių sultis. Po viso šito ėjome vakarieniauti, vakarienei valgėme bulves su padažiuku. Šioje ekskursijoje patiko gyvūnai.

Kovo 7 dieną važiuojame į „Panarborą“. Ten vyko edukaciniai užsiėmimai. Lipome į bokštą kuris siekia net 34 metrus aukščio ir jame yra 24 aukštai, prieš tai vaikščiojome taku. Vėliau su gide ėjome į mišką ir mokėmės naudotis kompasu. Ieškojome paslėptų punktų, kuriuose rasdavome vis naujesnių dalykų. Po to turėjome išmokti pasidaryti kompasą patys iš plastmasinio induko, įmagnetintos adatos ir vandens. Man tai labai patiko.

Kovo 8 dieną važiuojame į „Odysseum“. Ten mums vyko edukaciniai užsiėmimai. Pirmiausiai mums davė lapus, į kuriuos turėjome įrašyti atsakymus, kurių turėjome ieškoti trijuose kambariuose. Pirmas kambarys buvo apie džiungles, o tose džiunglėse buvo didelis dinosauras. Antras kambarys apie gamtą, pvz: ugnikalniai medžiai ir t.t. Trečias kambarys buvo apie kosmosą. Po to turėjome laisvo laiko. Kai kurie mokiniai ėjo su mokytoja Odilija ir direktore Asta į „Liudviko“ galeriją. Tai įžymių dailininkų darbų paroda pvz: dailininkų Modelijano, Motiso, Pablo Pikaso ir t.t, o kiti ėjo į viešbutį su mokytoju Nauriumi. Kai kiti grįžo į viešbutį po valandos keliavome į „Peters Brauhaus“ restoraną, vakarieniauti.

Kovo 9 dieną važiuojame į St.Stephanus mokyklą, joje vyko daug užsiėmimų. Pirmiausiai davė kiekvienai šaliai po maišiuoką, o jame buvo kortelės su kiekvieno vaiko vardu ir grupės numeriu, grupių buvo 7. Toje kortelėje buvo penkios spalvos, pirma spalva buvo šviesiai oranžinė. Joje reikėjo klausyti apie energiją ir vėjo malūną, antra buvo ruda, joje reikėjo daryti lemputėje darželį, trečioji buvo raudona, joje kepėme šokoladinius sausinius arba iš bulvių lupenų traškučius, ketvirtoji buvo juoda, joje darėme iš marškinėlių rankines, penktoji buvo geltona, joje sodinome gėles butelyje, kurį panaudojome kaip vazoną. Man labiausiai patiko antroji spalva, kur reikėjo daryti darželius lemputėje. Po mokyklos važiuojame į viešbutį. Pusvalandį pabuvę, išėjome į prekybos centrus apsipirkinėti.

Kovo 10 dieną papusryčiaus išvažiavome į St.Stephanus mokyklą. Atvažiavę ėjome į klases. Ten mūsų laukė vaikai su paruoštu didžiuliu pusryčių stalu. Taigi dar kartelį papusryčiaus. Vėliau išėjome į lauką, ten praleidome smagiai laiką, nes galėjome suptis ant sūpynių, žaisti futbolą ir krepšinį, važinėti dviračiais. Man labiausiai patiko važinėti dviračiais. Pabuvę lauke ėjome pietauti, maistas buvo ne virėjų gamintas, o suneštas pačių mokytojų ir vaikų tėvų paruoštas. Viskas buvo labai skanu. Be to gavome dar vienus pažymėjimus. Pabuvę vėl ėjome į lauką žaisti, mes žaidėme tol kol atvažiavo autobusas. Po to važiuojame į viešbutį. Grįžę ėjome į Kelno katedrą. Nusprendėme aplankyti požemius, juose pamatėme daug sidabrinių ir auksinių žiedų bei kitokių dalykų. Apžiūrėję grįžome į viešbutį. Pabuvę daugiau nei pusvalandį išėjome į

atsisveikinimo vakarėli, kuris vyko „Maxbarr“ bare šalia viešbučio. Grįžę ruošėmės bei krovėmės daiktus rytojaus ryto išvažiavimui.

Ši savaitė buvo linksma ir įdomi. Man labai patiko! Net ryte nesisinorėjo išvažiuoti.